

РЕШЕНИЕ

№ 5946

гр. София, 21.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8219** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична община, предявена чрез юрисконсулт Ц., срещу Решение от 07.06.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 2863/2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 103-ти състав, с което съдът е отменил Наказателно постановление (НП) № 363204/2019 от 16.08.2019 г., издадено от заместник-кмета на Столична община (СО), с което за нарушение на разпоредбата на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, във вр. с чл. 46, ал.1 и чл. 47, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО - Наредбата) на основание чл. 49 от НРУПОГТТСО е наложено на С. Г. З. – Б. административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

С жалбата се излагат твърдения, че обжалваното решение е незаконосъобразно, неправилно и постановено при съществени процесуални нарушения. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено, актът и НП са издадени от компетентни органи без допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Развиват се подробни аргументи относно неправилното приложение на Закона за автомобилните превози (ЗавПр). Моли настоящата инстанция да отмени решението и по същество да постанови друго, с което да потвърди НП.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. В., поддържа касационната жалба. Моли решението на СРС да се отмени като незаконосъобразно и да бъде потвърдено НП. Ответникът по делото – С. З. - Б., се явява лично, оспорва касационната жалба, представя писмени бележки.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Административен съд София – град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

С обжалвания съдебен акт съдът е отменил Наказателно постановление (НП) № № 363204/2019 от 16.08.2019 г., издадено от заместник-кмета на Столична община (СО), с което за нарушение на разпоредбата на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, във вр. с чл. 46, ал.1 и чл. 47, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО - Наредбата) на основание чл. 49 от НРУПОГТТСО е наложено на С. Г. З. – Б. административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

Въззивният съд е приел, от фактическа страна, че на 20.07.2019 г. около 12:00 ч. С. З. - Б. пътувала в [населено място] в градски транспорт- автобус № 213, инв. № 3126, като след спирка площад „С. гара“ в посока[жк]била проверена от служители на [фирма], които установили, че същата не представя редовен превозен документ и отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците. С оглед на това на посоченото лице бил съставен АУАН за нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, във вр. с чл. 46, ал.1 и чл. 47, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, в чийто бланков формуляр било отбелязано чрез зачертаване „пътува без превозен документ“ и „отказва да закупи карта за еднократно пътуване“. Въз основа на така съставения акт е издадено процесното НП, което СРС е отменил с оспорваното в настоящото производство решение. За да постанови този резултат, съдът след преценка в съвкупност на събраните по делото писмени доказателства и гласни доказателствени средства от правна страна е приел, че АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни длъжностни лица, но са допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. На първо място, посочил е, че описанието на нарушението в АУАН и НП е твърде лаконично, не са отразени обстоятелствата, при които е извършено, и това е нарушило правото на защита на санкционираното лице. На следващо място, съдът е приел, че неправилно в АУАН и

НП са посочени трите хипотези на чл. 18, т. 1, т.2 и т.3 от НРУПОГТТСО, които предвиждат различни задължения за пътуващите в обществения градски транспорт, като с това е наложено едно наказание за три отделни нарушения в противоречие с нормата на чл. 18 от ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него.

Не са налице наведените в жалбата касационни основания.

Настоящият касационен състав намира за правилни и законосъобразни изложените мотиви в оспореното решение, поради което намира, че не следва да ги повтаря. В допълнение и с оглед наведените касационни основания намира още следното:

Налице е неправилно приложение на материалния закон от административнонаказващия орган, доколкото не е преценено съотношението на нормите от Закона за автомобилните превози спрямо тези на Наредбата на Столична община, по която е санкциониран жалбоподателят.

Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 25 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), обн. ДВ, бр. 9 от 2017 г., Общинските съвети могат да определят условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на съответната община. В тази връзка е изменена и разпоредбата на чл. 91, ал. 11 от ЗАвтПр (изм. - ДВ, бр. 9 от 2017 г.) според която контролът по спазване разпоредбите на чл. 24, ал. 1, чл. 24а, ал. 1 и чл. 101, т. 1 може да се осъществява и от длъжностни лица, оправомощени от кмета на съответната община, тоест след 26.01.2017 г. е въведена възможност за контрол по чл. 101 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтПр) от местните власти. Санкционните разпоредби обаче относно размера на глобата и процедурата по налагане на административно наказание са в противоречие с нормативен акт от по-висока степен, а именно чл. 101 от Закона за автомобилните превози.

Съгласно чл. 49 от Наредбата, за нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 1, 2 и 3, вр. с чл. 46, ал. 1 от Наредбата (изразяващо се в пътуване без редовен превозен документ и отказ да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър) се налага глоба в абсолютен размер от 50 лева.

Съгласно чл. 101 (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., бр. 17 от 2011 г., бр. 9 от 2017 г.) от Закона за автомобилните превози, пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, който пътува без билет или друг документ, се наказва с глоба от 10 до 50 лв. - за превоз по общинските транспортни схеми - общодостъпна схема, с която се предоставят за експлоатация автобусните линии в община, област или в цялата страна (пар. 1, т. 11 от ДР на ЗАвтПр), какъвто безспорно е настоящият случай. Анализът на относимата законова регламентация сочи, че общественият градски транспорт на територията на Столична община, осъществяван с автобуси, е превоз по общинските транспортни схеми.

От друга страна, съдържанието на посочените разпоредби недвусмислено сочи, че е налице пълно съответствие на признаците на деянието, посочено като административно нарушение в Закона и в Наредбата, когато общественият градски транспорт е автобусен, както е в процесния случай. С оглед на анализа на горепосочените санкционни разпоредби се налага извод, че за едно и също нарушение

са предвидени различни санкции в закон и подзаконов нормативен акт. Разпоредбата на чл. 101 от ЗАвтПр не е бланкетна и признаците на извършеното нарушение не подлежат на попълване от друг нормативен акт. Недопустимо е обществени отношения, изчерпателно уредени със закон, да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, като за същото нарушение се предвижда дори по-високо по размер административно наказание, макар и от същия вид - „глоба”. В този смисъл разпоредбите с предмет „административнонаказателна отговорност“ в подзаконовия нормативен акт, в това число посочената в процесното НП разпоредба на чл. 49 от Наредбата, са в противоречие с нормативен акт от по-висока степен - ЗАвтПр. Изложените в касационната жалба аргументи за това, че ЗАвтПр визира единствено транспорт извън населено място (междуселищен и международен) не намират опора в относимите законови текстове. Доводите за определяне на цените на услугата на пазарен принцип пък въобще нямат връзка с налагането на санкция, която винаги следва да бъде установена по вид и размер в нормативен акт. Противоречието между закон и подзаконов нормативен акт се решава чрез установения в чл. 15, ал. 3 от ЗНА превес на законната над подзаконовата норма. С оглед на това АНО е следвало да приложи чл. 101 от ЗАвтПр, а не чл. 49 от Наредбата, и да наложи глоба в размер на 10 лв. вместо 50 лв., доколкото не са изложени мотиви за налагане на глоба в максимален размер.

С оглед на изложеното НП е неправилно и решението на СРС, с което същото е отменено, следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.06.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 2863/2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.